

мата госпожа Ракова; тѣ искахъ да кажатъ: „Прѣд-ставете си, госпожа, това нещастно събитие до какви скандали ни доведе: азъ, както едно врѣме баба ми, — и майка ми, още днесъ — сама си перъ дрѣхитѣ и се омирисвамъ въ кухнята, като нѣкоя... И нѣмамъ часъ свободничѣкъ да посветѣ на пѣ-възвишена и благородна грижа... Прѣд-ставете си: даже не ми остана врѣме да идѣ да си кроѣ новата рокля Empire, а платѣтъ Стоянчо е купилъ отъ толкова врѣме... Стоянчо, и той, бѣдниятъ, отъ височината на своя началнически столъ, е принуденъ да слазя до занаятията на простата тѣлца... Можете ли да си прѣдставите — това ви казвамъ въ секретъ — че вечеръ, като се стъмни, той зима стовната подъ палтото и отива на чешмата да налѣе вода? Единъ началникъ на отдѣление! Неговѣтъ разсиленъ това не върши... Петъ пѣти до сега горкиятъ е ходилъ на фурната да земе гевеча. Вий знайте?... ний повече гевечъ си правимъ: нарѣжи мрѣвки, хвърли имъ лажица масло, па хай на фурната, та друго и неznamъ. Кой му е мислилъ нѣкога, че щѣ испадна до такава ниска точка — да бѣдѣ принудена азъ да си чинѣ хизметя... Та и мѣжѣтъ ми колко се възмущава! Е, чуло ли се е подобно нещастие?“

Ракови нѣмахъ слугиня.

Стоянъ Раковъ и тоя петѣкъ се връщаше отъ пазаря съ вкиснато лице.

Жена му веднага разбра, че търсението му е било безуспѣшно. Това нещастие просто ѣ отравяше съществуването.

Раковъ изърмора гнѣвно:

— Търсихъ, прѣдлагахъ луди заплати — никой не иска да слугува. Нѣкои селянки даже